

NU ÄR DET JULIGEN

Här är TN igen. Den blev också som alla tidigare år rätt så välspäckad. Visst är det många medarbetare som saknas i spalterna, men när inte tiden vill räcka till är det inte mycket att göra.

Även i årets tidning kan vi bjuda på ett rätt så omväxlande innehåll. Händelserna på sommarens stora jubileusträff dominerar förstås. Men det finns också en hel del annat att läsa om.

VI TYCKER ATT NI SKA LÄSA OCH NJUTA AV DENNA HELT UNIKA TIDNING

Har den äran

Ja, just det: Har den äran säger vi till alla årets jubilarer.

Detta gäller både de personer som under året fyllt en massa år men också Stranna som fyllde 50 och fastbandhagen som blev 15. För visst finns det väl anledning att hylla dessa jubileumsobjekt. Alltså: HAR DEN ÄRAN ALLIHOP..

Filmteknik

Det har filmats väldigt mycket under de träffar som förekommit. Vid senaste träffen visades också en kavalkad av filmer, sammanställda från några av våra 15 träffar. En kul kavalkad, eller hur...

Vid årets träff prövades emellertid en helt ny teknik och resultatet av detta har vi också fått se. Bra, tyckte vi... I årets TN berättar filmaren om sina problem. Läs själva...

Det var så här det började

ÄNTLIGEN FÅR VI VETA SANNINGEN OM HUR DEN FINA IDEN OM GEMENSAMMA SYSKONTRÄFFAR EGTLIGEN KOM UPP. DET HAR SPEKULERATS SÅ MYCKET I DETTA OCH DIVERSE MER ELLER MINDRE TROVÄRDIGA HISTORIER HAR HÖRTS. HÄR FÅR NI FAKTA.

Är det någon som vet när iden till träff blev till?

Javisst, det var 1969 på Bänkås

Är det någon som vet när iden till träff blev till?

- Javisst, det var 1969 på Bänkås säger ni tvärsäkert.

- Fel, säger jag. Själva iden kom några år tidigare.

En kväll i december 1965 kom fyra bröder Östlund från Trollhättan och utan vidare trängde sig in i den femte broderns hem. Han bodde då i ett gammalt jaktstlott i Älvängen.

Han och hans fru var stillsamma

personer, med lugna mysiga hemmakvällar som tidsfördriv.

Även denna kväll var fylld av ro och tystnad. Endast ett dämpat klirr från met- och virkkrokar hördes.

Men nu blev det annat av. Inkräkterna stormade in under buller och bång, medförande diverse attiraljer som, trots värdparets protester placerades ut i finrummet. Stora buntar papper delades ut till var och en.

- Nu ska här spelas in ett band, skrek de i mum på varann. Alla ska vara med och göra sin roll.

Det sägs att de började med att skratta halva natten. Bara det var ju en prestation.

Men värdinnan blev chockad och kröp i säng. Värden var också ganska medtagen.

För att lugna sina nerver gick han ner i sitt fiskemuseum och sjöng sin egen favoritlåt "I Gällivare trakter..."

Hur det nu gick till men inspelning blev det, en ganska flokig och brokig. Den fick namnet "Bröderna Östlunds Julpöscha"

När allt var klart hade det blivit morgon på en ny dag och fyra trötta, utschasade bröder begav sig halvsovande till Trollhättan.

Där satt deras fruar tillsammans och väntade. Trötta, oroliga och ilska. Mest ilska.

Vad tror ni de fyra bröderna blev serverade?

Ingen som vät, ingen som vät.. Men inte blev det honungskaka.

Från den dagen bestämde fruarna att inte släppa ut sina karlar ensamma. Hela familjen skulle med.

Det var alltså i "Julpöschan" som fröet till träffarna såddes. Själva iden så att säga.

- Det gjorde ni bra käringar.. Visserligen dröjde det till 1969 innan fröet grodde, men sen dess har det blommat varje år. På olika ställen och under olika förhållanden.

Vem kan glömma första träffen på Bänkås 1969?

Välkommandet var inte bara varmt, det var görhett.... En slösande blomsterprakt mötte oss i det nyrenoverade palatset.

På väggarna hängde kluriga löpsedlar, hopknåpade av greven själv. God mat som räckte, fast faten läckte.

Tidernas fotbollsmatch spelades på tunet. Inte ett grässtrå var kvar när matchen var slut. Till och med ett par grova björkar strök med. Å ändå hade dom ingen boll...

På kvällen visades en unik film

med musik som väl aldrig ska glömmas. Detta hände samtidigt som två människor för första gången dansade omkring på månen.

Året därpå ordnades träffen på Stranna. Lördag och söndag mellan två regnvädersveckor. Vi kan inte klaga på den heller.

Men sedan började de verkliga träffarna, som räckte en hel vecka. Nu bildades republiken Trollsykien med president och egen fana. Det var 1971 på Nordkrokem, där ingen kom genom tullen utan pass.

Nu blev det ordning och reda på allting. Där fanns till och med en boll.

Matsedel för hela träffen var

uppsatt på väl synlig plats och även namnen på dem som för dagen skulle sköta köket och laga den mat som ingen sett maken till. På Nordkroken var det härligt, bara det funnits vatten, men det var det snålt med. Obegripligt.. Vi hade ju hela Väneren utanför väggen.

Några somrar hade Enånger äran att se Trollsykiens fana vaja på Godtemplarhusets gårdsplan. Borkiterna var mycket intresserade av oss. Dom hade för sig att vi var indianer. På kvällar-

na stod de i täta led utanför stenvuren och försökte komma underfund om vad vi hade för oss. Men en kväll när vi körde Vasa-

lopp på barmark då blev de rädda och trodde att det blivit något fel med deras ögom. Då blev vi av med dem. Men ögomkliniken i Hudiksvall översvämmades av patienter. Och alla kom dom från Borkitien.

Den kvällen uppfann Nils Holgerson kallvallen Solanum tuberosum. Bästa vällan för barmark.

Trollsykiens alla barn trivdes i Enånger - det var ju så väldigt nära till kiosken - men barnfamiljernas ekonomi började bli mer och mer urgröpt. För den sakens skull måste vi säga upp kontraktet och leta oss till glesbygder där det är långt mellan kiosker.

Här i Lersättersgården i Västmanland samlas vi nu för tredje året i följd och här är nog vår bästa plats hittills. Roligt har vi haft överallt även om det varit trångt och bökigt ibland.

Tänk att vi nu samlas till vår

Var snäll mot bilen

Jag skulle vilja få möjlighet att medverka i er förnämliga tidning med några rader, skrivna så här på frihand och som det rinner för sig.

Jag vill vända mig till er bilägare. Det är nämligen så att jag har fått en ny husse, en snäll och fin husse. Det är mer än vad många andra kan säga. De flesta av mina kamrater får slita hund hela dagarna och aldrig få ett hugnesamt ord av sina husar.

- Jag är en bil...

Min husse köpte mig i våras och sedan dess har mitt liv varit helt underbart. Han tänker all-

tid på mig först. Han ser till att jag får stå på slät mark så

DET VAR SÅ HÄR.....

femtonde träff. Vem kunde tro detta när vi började...

Nu är vi i alla fall här för att fira, inte bara femtonde träffen. Det finns många jubilarer i vårt Trollsykien i år. Men här ska

inte ordas om dem. Det kommer att visa sig under veckans lopp. Nu ska vi bara visa upp den glada sidan, trivas och kivas med varann i god sämja så att vi när träffen slutar för den här gången kan börja längta till nästa års träff. Det önskar

ÖVERKUCKUN (som blev över)

jag slipper överanstränga parkeringsbromsen och alltid innan han går och lägger sig på kvällen kommer han ut och ger mig en klapp på huvan och säger God natt...

Han ser alltid till att jag har välfylld mage (tank) och hela och ordentliga skor (däck).

Han är väl inte alltid så noga med hur rentvättad jag är, men som jag alltid har sagt; Hellre lite damm på skärmen än ett rent Helvete.

Han skryter aldrig med mig. När andra berättar om sina fartvidunder och någon frågar honom vad han har för bil säger han bara;

- Jag har Affe...

Affe, det är jag det.

När vi kommer hem på kvällen brukar han alltid

se till att jag får stå tillsammans med Alfhilda. Alfhilda är en två år yngre pangbrud som en granne till min husse äger. Vi

står där tillsammans hela natten och småpratar och trivs med varandras sällskap.

- Alfhilda ska ha småmopeder i vår. Om ni bara visste hur glada vi är.

Jag har berättat det för min husse, men Alfhilda har inte vågat berätta det för sin matte ännu. Hon är rädd att matte blir arg och byter bort henne då.

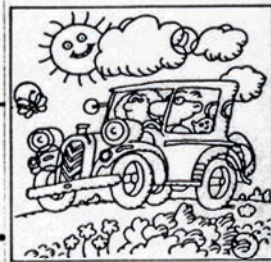
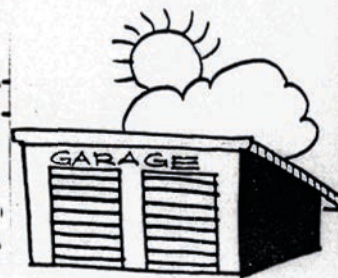
Nu vet ni lite om hur jag har det. Jag vill uppmana er alla som är bilägare:

- Var snälla mot era bilar. Bilar är också människor.
AFFE DAF (bil)

PS

I somras när jag hade skött mig extra bra och gått sex mil utan bensin fick jag som belöning en extra liter olja att gotta mig åt. Det ni....

DS

MINNEN

från **STRANNA**

Vågors svall mot stenig strand
Båtar av bark med svällande segel
Bandv på svartblank förvinteris
Fotboll med tidningsfylld tygkula vid Jonkes
Störtlopp på björkskidor i storbacken vid grottan
Sommarbruna indianer på jakt efter Viksbergens vilda bufflar
Upptäcktsfärder till fots eller med båt
Doften av nygräddat bröd i köket
när jag kom från skolan på lördag
Spännande uppäckning av varor från Johanssons på Backa
Mörkt gröna granar till jul
och ljusst gröna björkar till midsommar runt förstukvisten
Högläsning av Lasse på kvällen ur farligt blodiga deckare
Människor - släkt, vänner och bekanta som kom och gick
Bärplockningsdagar i härlig höstsol
Nyfyllda ormbunksmadrasser
Alltsammans minnen från Stranna
ur tider som gått
Det finaste är ändå att jag och Du är en del av det
Låt oss vårda dem delen tillsammans

SVEN IVARSSON

HÖSTSTÄDNINGEN

- Jag tycker nog ändå lite synd om Murklan. Förr hade hon svårt att få tiden att räcka till, men numera får hon en massa tid över som hon inte vet vad hon ska göra av.

Det var Fabian Sork - före detta ålderman i det stora sorksamhället på stranna och pensionerad grävmaskinist - som satt och mediterade, eller rättare sagt tänkte högt.

- Stora höststädningen blev en fullkomlig omvälvning för henne, fortsatte han. Förut hade hon fullt jobb med att ta sig igenom bråten för att hitta någon pryl hon just då behövde. Och det tog tid minsann. Numera - efter höst-

gerar. Dom är lika vilda allihop. Allt dom gör ska gå med en himmelens fart och då är det inte så konstigt att det blir både si och så ibland.

- Det började med att Murklan råkade nämna att det stod några gamla målarburkar kvar lite här och var efter senaste husrenoveringen och hon visste inte riktigt var hon skulle göra av burkarna.

- Målarburkar kan man inte kasta var som helst, sa Murklan. Dom kan vålla skada i naturen.

- Sven - familjens miljökampe - nickade instämmande. Sânt hade han också läst om i nåt papper från "partiet".

CONTAINER

- Tänk om man hade haft en container, sa Murklan. Då skulle man kunna köra bort en del annan bråte samtidigt. Jag fick förresten nån reklamlapp från kommun här-omdan där det stod nåt om att man kunde hyra containers. Den ska jag leta fram, sa Murklan.

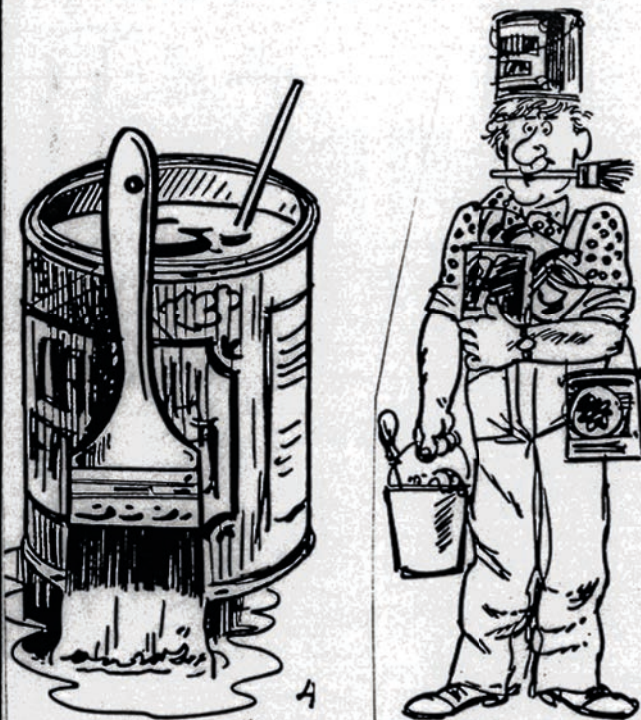
Det tog inte lång stund innan lappen hittades och det tog ännu kortare tid innan Eric hängde på telefonen och pratade med kommunens sopentreprenörsexpedition.

- Dom kör hit en sexkubikare i dag, sa Eric när han lagt på luren. Den ska det väl gå lite skit i.

- Den ska vi inte köra bort, sa Murklan irriterat. Det lilla som blir behöver jag till stenpartiet och rosorna.

Sven fortsatte att nicka instämmande medan Sverker började prova ut de snyggaste arbetshandskarna i det lager som Sture kört hem till Stranna.

Containern kom och brödratrion var ute nästan innan den ställts

städningen finns det ingen bråte kvar - och knappt några prylar heller förresten. Behöver hon nån grej så går hon numera bara rakt på och plockar fram den.

Fabian ville gärna berätta om den stora höststädningen för både hustrun Alfhilda och alla barnen. Han hade suttit i ett hål strax invid stenpartiet och sett alltihop.

VILDA BARN

- Det var faktiskt en upplevelse, sa han. Tre söner hade hon till hjälp och meningen var att man skulle rensa upp lite och ställa i ordning i de många bodarna, men ni vet ju hur Murklans barn fun-

på plats.

SKRÄCKSLAGEN

Murklan, som var i full färd med att steka sotare till frukost råkade av en händelse titta ut genom kammarfönstret och blev helt skräckslagen. Runt containern, i containern och runt bodarna låg hela hennes bohag i en enda röra.

- Nej, men stopp för Jösse namn, skrek Murklan redan innan hon hunnit ut på bron och hon fortsatte skrikandet och gestikulerandet hela tiden medan hon närmade sig "arbetsstyrkan".

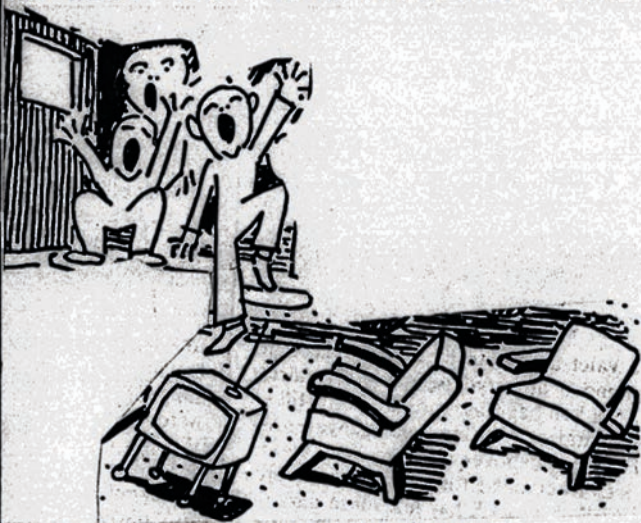
Ingen av bröderna märkte förstås någonting. Dom var helt uppe i jobbet och tävlade i att hinna först till containern med "skräpet".

- Tänker du kasta bort vävstolen för mig. Den finaste grej jag äger, skrek Murklan.

- Den här är ju gammal som f..., och du sa ju att skiten skulle bort, sa Eric tufft. Du har ju en vävstol till och den är mycket nyare och lämpligare att hantera.

MÅSTE ORGANISERAS

Nu blev det ett kakalorum utan

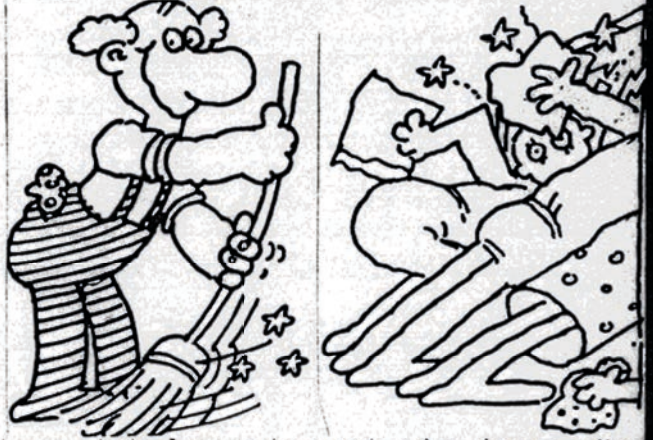
like där nere vid bodarna.

- Det här måste organiseras, sa Murklan. Så här kan det inte gå till. Nu får ni ta igen er ett tag medan jag ordnar ett par saker så jag kan bringa reda i det här.

- Hon är konstig morsan, sa Eric när Murklan hade gått in och brödratrion slagit sig ner kring de gamla trädgårdsmöblerna för ett bloss. Först säger hon att vi ska göra rent och när vi gör det så ska hon ha prylarna kvar.

- Murklan är en kämpe, sa Sven. Hon värnar både om miljön och gammal kultur. Men ni begriper ju inte värdet av såna här gamla bruksföremål.

Nu blev det plötsligt lite häftig ordväxling mellan bröderna,

men det lugnade ned sig igen när Murklan återkom. I händerna höll hon en röd och en grön flagga.

RANGERING

- Vi får organisera det här efter samma principer som dom har på rangerbangårdar om ni nu vet nåt om såna, sa Murklan.

- Jag har bott i Hallsberg, så jag vet nog hur det går till, sa Eric snabbt.

- Nu bär ni ut prylar och när jag visar grön flagg lägger ni dom i containern, sa Murklan. Om jag däremot visar röd flagg går ni tillbaka med grejorna och lägger dom på sin plats.

- Nu blev det riktigt roligt att se på, berättade Fabian Sork för hustru och barn. Pojkarna såg mer och mer konfunderade ut. Och jag förstår dom i viss mån. Det

blev lite märkliga turer i "rangeringen" ibland, det kan man nog inte förneka.

- Men ut åkte prylarna, den ena efter den andra även om det var svårt ibland för Murklan att hinna med flaggningem av tre "snabbgående rangervagnar".

FAVORITSKIDOR

- Nej, stopp där. Inte dom skidorna. Dom ska jag ha kvar. Dom.

är bra att ha om jag ska hämta granris uppe i Vika på vintern, sa Murklan när Sverker kom med en lång och en kort skida av mycket gammalt datum. Murklans favoritskidor.

- Sverker såg lite förvånad ut eftersom han nyss slängt tre andra par skidor i containern. Det var två par limmade skidor och ett par med plastbelag som Åke lagt uppå vedbodvinden. Men när Sverker undrade om dom verkligen skulle med sa Murklan bara att dom hade hon ingen användning för så länge hennes specialskidor var funktionsdugliga.

- Två gamla gräsklippare försökte Eric komma genom "tullen" med men det var tji, berättade Fabian Sork vidare. När däremot motorgräsklipparen kom blev det grön flagg. Men då kom Sverker rusande.

- Tänker du verkligen låta den där gå i containern, ropade han. Nu måste du väl ändå ha blandat ihop flaggorna?

- Inte alls, sa Murklan lugnt. Den där gräsklipparen använder jag aldrig. Jag får inte igång den...

MURKLAN GLAD

- Ja, det ska jag säga er, att nog blev det rent i bodarna vid den höststädningen. Jag såg också på

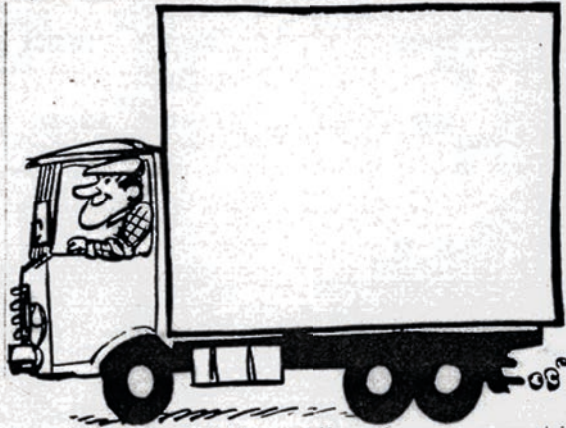
Murklan att hon var riktigt glad för att det blivit gjort och att hon hunnit ut i tid för att få stopp på den förödelse som var på väg.

- Men ändå tror jag att hon tyckte det var roligare förr när hon fick gå och rota i bråten. Hon hade alltid full sysselsättning med att leta saker och ting. Dem tiden är nu förbi, men det kan ju vara bra det också. Desto mera tid får hon till att åka ut med syskonbarnen Sven och Sigrid. Med dom trivs hon ju ypperligt

och så får hon med jämna mellanrum åka upp till Delsbo och äta. Bara det är ju mycket värt.

- Men det ska jag också säga er, sa Fabian, att grabben som hämtade containern gjorde stora ögon när han såg innehållet.

- Det är ju hemskt vad "herrs-kapsfolk" slänger omkring sig.

Det här lasset kör jag nog direkt hem, sa han.

Så nu står det som Murklan "rangerade" som bråte i en annans bod - någonstans.....

JERKER

DUKTIG REGISSÖR

FÅR INTRESSANT JOBB. DEN SÖKANDE BÖR HA TIDIGARE VANA FRÅN FILMENS VÄRLD. DOCK INTE FRÅN STORFILMER SOM "TROLLSYKIEN 1983" "BORTA MED VINDEN" ELLER LIKANDE.

DEN SOM SÖKER BÖR VARA BEREDD ATT HOPPA IN PÅ NÄSTA PROJEKT SOM SKA GÅ UNDER ARBETSNAMNET "BRÖDERNA ERICS SOMMARSURING"

Svar till

"Demonregissör" d t k f v b

TILL OAVNSTÅENDE PROJEKT SÖKER

TILL OAVNSTÅENDE PROJEKT SÖKER VI OCKSÅ ETT STÖRRE ANTAL

SPONSORER

LÄGG BIDRAGEN I EN ATTACHEVÄSKA OCH SÄND DEN SNARAST TILL

"VIDEOEVARE I OXELÖSUND"

ORVAR GÖR COME BACK

HEJ ALLA TROLLSYKIENBOR.

I årets TROLLENS NYHETER tänkte jag att jag skulle berätta om min come back i orientering för er. VARSAGOD OCH HÅLL TILL GODD.

Det började med att teringsdräkten krympt två hängivna f d orienterare i Gustavsbergs scoutkår satt och pratade gamla minnen en kväll.

Det blev snack om fina segrar, uppgörelser på mållinjen och klantiga banläggare som gjort att man förlorat en del tävlingar.

DÅLIG BANLÄGGARE

Den sista tävlingen vi sprang var 1973 då jag blev tvungen att bryta på grund av dålig banläggning, men där min kollega kom i mål - och vann. Re-na bondturen att han snubblade över sista kontrollen och på det viset hittade den.

ÖVERVIKT?

Efter ett antal träningar från våra scouter att vi inte skulle klara en tävling på grund av dålig kondis och övervikt beslöt vi att visa dom hur en orienteringstävling ska genomföras. Förberedelserna började endast en vecka före tävlingen. Vi ansåg att den tiden mycket väl skulle räcka till.

DRÄKTEN KRYMPTE

Kompassen plockades fram och dammades av. Till min stora fasa märkte jag att orien-

teringsdräkten krympt eller också hade jag blivit något kraftigare. Nåväl, det var bara

att inhandla en ny dräkt.

Två kvällar före tävlingen prövade vi våra kunskaper i orienteringskonsten. Det visade sig att dom gamla takterna satt i men det nådde tillkommit ett antal nya karttecken som vi måste plugga in.

TÄVLINGSDAGEN

För att inte förstöra all spänning i elitklassen så anmälde vi oss till motionsklas-

sen.

Vi kom till tävlingsplatsen två timmar före start och började uppvärmning och taktiksnack.

Jag startade två minuter efter min kollega. Jag tänkte att hinner jag bara upp honom borde jag ligga bra till. Men i backen upp till första kontrollen började benen kännas tunga och en tryckande känsla över bröstet gjorde att min andning blev stötande och flåsande.

KONTROLLER SPIKAS

När jag hade stämplat vid första kontrollen fick jag nya krafter. Det blev som jag trodde, jag spikade nästan alla kontroller. Men jag måste erkänna att kondisen inte var vad den borde vara. Jag tog mig ändå i mål på en hyfsad tid.

GULD OCH SILVER

Prisutdelningen visade att vi hade knäppt våra scouter på näsan och visat att vårt tal om orienteringskunskaper inte bara var skryt och gammalt svammel.

Guld till min kollega och silver till mig tycker jag är ett bra resultat i min come back efter tio års uppehåll...

(Visserligen var vi bara två i vår klass men det vet inte våra scouter)

ELITEN NÄSTA

Nästa år har vi lovat ställa upp i elitklassen och visa även dom hur en orienteringstävling ska gå till.

ORVAR

Filmskaparens vardag

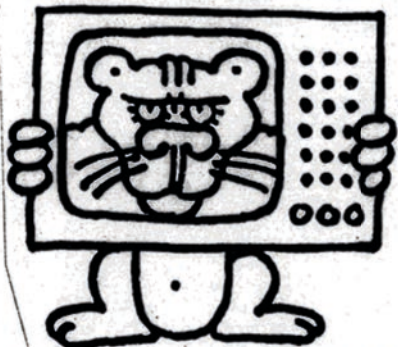
När det gäller videofilmning måste det finnas vissa grundförutsättningar.

En av dessa är tillgång till en videokamera med tillhörande bandspelare. När man väl har skaffat sig dessa mycket vitala ting gäller det att ha något meningsfullt att filma.

Med detta menas alltså något som efter avslutad filmning kan klippas ihop till en enda film som tål att visas inför en mindre eller större publik, exempelvis en släktträffs deltagare.

Jag fick "blodad tand" efter att ha varit kongressfotograf i Norrköping. Det var naturligtvis inte samma sak eftersom det då gällde stillbilder. Men grunden fanns där, nämligen provning av bildvinklar, uppställning av personer för gruppbilder och så vidare.

När man filmar med videoutrustning tas ljudet upp automatiskt genom en mikrofon monterad på kameran. Detta behöver inte i alla lägen vara en positiv grej. Det är nämligen så med den mänskliga rasen att så fort en kamera rik-

tas mot den är det väldigt svårt att agera naturligt. Är det då samtidigt ljudupptagning kan det i vissa lägen bli väldigt tyst framför kameran.

INMIXNING

Men då finns det ett fuffigt arrangemang inom videotekniken. Man kan nämligen lägga på ljud i efterhand på det befintliga videobandet. Både egen text och musik kan mixas in för att få en slutprodukt som inte behöver ha några döda punkter.

När det gäller själva filmningen är det några saker man ska tänka på. Saker som jag själv missade

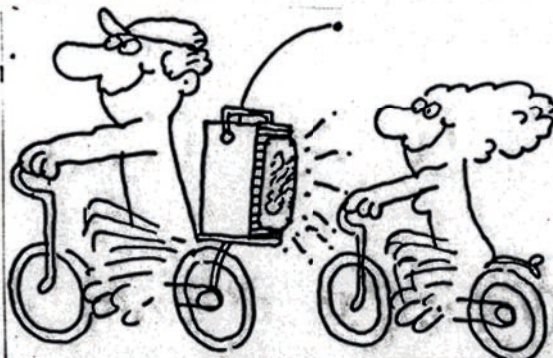
när jag filmade årets släktträff Uppenbara grejer som jag också fick påpekat av några träffdeltagare. Jag vill inte nämna några namn, men dom slutar på Östlund.

FRAM OCH TILLBAKA

För det första gäller det zoomningen. Den hade jag väldiga problem med. Det var mycket fram och tillbaka med bilderna i början. Det är då bättre att filma flera sekvenser. Några med motivet i närbild och några där motivet befinner sig på det verkliga avståndet från kameran.

När man sedan klipper filmen kan man varva dessa bilder till en gynnsam kombination. Dessutom bör man själv hålla käften under tiden man filmar. Det kan annars bli verkliga baseffekter när man sedan tittar på resultatet.

När jag filmade årets släktträff hade jag inget manuskript att filma efter. Jag vet inte om det är nödvändigt när det gäller en släktträff. Däremot är det mycket väsentligt att ha ett färdigt manus om man till exempel ska göra något i stil med "Bröderna Östlunds Julpöscha" enligt levande bildermodellen. Något som jag ska ge mig i kast med under nästa år och som förhoppningsvis kan bli visningsklart

till träffen i Bergsjö.

FÄRDIGT TEMA

Ett annat exempel på en manusreglerad filmning är Nisses monolog som vi såg på Lärsättersgården. I det fallet fanns det ett färdigt tema att utgå ifrån. Det fanns alltså vissa stolpar färdiga som låg till grund för monologen. Utan ett sådant underlag är det nästan omöjligt att få en slutprodukt som lämpar sig för visning.

Just vid det här tillfället var vi tvungna att få inslaget godkänt utan att behöva redigera, eftersom det inte fanns möjligheter till detta.

Har man dessa möjligheter till redigering finns det utrymme för

improvisation. Då kan man klippa ihop dom bästa bitarna till den färdiga filmen.

LUSTIGA LJUDEFFEKTER

Vill man få ett någorlunda "proffsigt" slutresultat kan man arbeta med regi när man filmar. Annars finns risken att man får en massa bilder där folk springer fram och tillbaka framför ka-

meran. Eftersom mikrofonen sitter direkt på kameran får man då lustiga ljudeffekter.

Ljudet som är närmast kameran registreras mest och tar bort ljudet från det objekt som filmas. I sådana lägen finns ingen annan möjlighet än att lägga på musik och text i efterhand.

INGET LÄTT JOBB

Men att vara regissör är inget lätt jobb. Det kräver en massa tålamod. Det är skillnad att vara regissör för vana aktörer vid

en filminspelning och att registrera "halvamatörer" vid en släktträff. Jag gjorde heller inget försök att göra detta vid årets träff. Möjligen kan jag göra ett försök vid nästa möte i Bergsjö för att få en mer "ren" slutprodukt.

Jag hoppas ni genom detta har fått en bredare bild av en videofilmares oglamorösa arbetsmetoder.

(Observera också TN-annonserna i årets upplaga)

GOD JUL önskar "demonregissören"

ERIC LENNARTSSON

LOVSÅNG TILL SURSTRÖMMINGEN

I den varma, ljusa sommarnatten
du simmade i norrländskt vatten
Tänk, om du kunnat ana då
du firad skulle bli i vår berså

Nu ligger du här så blank och fin
med lök och potatis på bästa
porcelain
och doftar så underbart gott
du är en gudagåva vi fått

Till din ära vi glaset fylla
med sång dig högtidligt hylla
i kulörta lyktors ljus

stiger sorlet till ett brus

Du glädje i höstkvällen sprider
när du ner genom halsen glider
ett leve för dig, O strömming, vi
höjer
och saligt över tallriken oss
böjer

När sista biten slunkit ner
vi bönar och vi ber
det ej för många dagar måtte gå
innan åter av dig vi njuta få

SVEN SPELEMAN

MÅNS HAR ORDET

- Hej alla Trollsykier och God Jul på er...

- Jag heter Måns och jag är katt. Men inte vilken katt som helst. Jag är störst bland katter i Eskilstuna - eller Smestan som den brukar heta.

- Förresten är det väl inte bara i Eskilstuna jag är störst. Det är bara det att övriga Sverige bryr jag mig liksom inte om. Det räcker så bra ändå och jag håller mig i huvudsak till Viptorp, där jag av vissa undersätas kallas för "Skräcken".

- Så farligt är det nu egentligen inte. Jag är faktiskt både snäll och rättvis mot alla. Men det finns en del orutinerade katter som flyttar hit då och då och försöker göra sig stöddiga inom reviret. Då tar jag i med

hårdhandskarna och gör snabbt klart för dem vem som bestämmer.

- Jag har lite blått blod i ådrorna så jag brukar sätta ett af till mitt namn. Måns af Viptorp alltså. Jag skulle ju också kunna skriva von men med tanke på uttalet så kan det lätt bli missförstånd. Jag skulle naturligtvis helt förlora respekten om någon började kalla mig "fån".

VAR MED -71

- Jag har väl egentligen aldrig träffat er Trollsykier. Visserligen var jag med 1971 i Trollhättan. Men då var jag alltför ung för att kunna göra mig gällande och dessutom ville jag inte beblanda mig med hundsläktet som var rikligt representerat vid den träffen. Jag gick ju ut några gånger och genast koncentrerades intresset kring mig.

- Både Trolle och Bessie blev vid dom tillfällena helt bortglömda och det var naturligtvis

inte särskilt roligt - för dom.

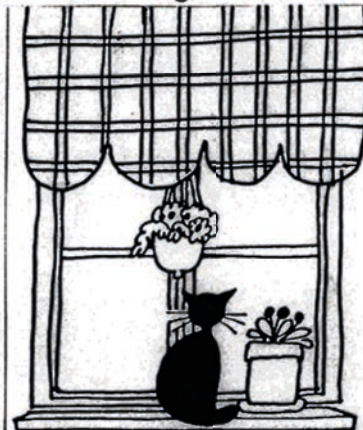
- Sedan dess har jag stannat hemma när matte och husse gett sig av till Trollsykien. För det mesta har jag haft Lena hos mig, men ibland också Elisabeth. Vi - eller åtminstone jag - har haft det jätteroligt under dessa veckor. Jag har liksom tagit för vana att "småjäklas" lite och det har varit så roligt att se hur irriterade människor kan bli av småsaker.

- Ibland har jag nöjt mig med att stanna ute längre än vanligt på kvällen. Då har både Lena och Elisabeth blivit så nervösa och oroliga. Ständigt hör man hur fönstret slängs upp och dom gapar Måns allt vad dom orkar. Vid vissa tillfällen har jag suttit strax intill fönstret, men inte brytt mig om dom. Jag har bara njutit av att höra hur deras oro stigit grad efter grad.

STÖRST OCH STARKAST

- Dom har naturligtvis varit oroliga för att jag skulle ha råkat illa ut. Dom kan ju inte veta att jag är både störst och starkast och har satt mig i respekt i Viptorpsområdet.

- Jag har förresten spöat rätt många katter här i omgivningen. Och jag ångrar ingenting. Det enda uppkäftiga katter begriper är stryk. Jag tycker ni människor är konstiga som slutat med

björkriset. Det gjorde ändå susen. Titta på min husse bara. Han fick smaka på riset med jäm-

na mellanrum under sin uppväxttid. Han fick till och med skära riset själv och bära hem det när det var dags för en omgång. Men så blev han bra också. Han är den bästa husse man kan ha. Tyvärr är han borta nästan jämt, men det är desto roligare när han kommer hem. Då krämar jag mig och spinner väldeliga. Och det är inte för att göra mig till utan därför att jag gillar honom så skarpt.

DEMONSTRATIONER

- Ja, matte är toppen hon också förstås. Det är ju ändå hon som sköter om mig och ser till att jag får vad jag behöver. Ibland "småjäklas" jag med henne också och det händer faktiskt att hon blir riktigt irriterad.

- Mina demonstrationer vid mat-skålen tycker hon inte om. Men om jag vägrar äta händer det att hon byter mat i skålen både två och tre gånger. Det tycker jag är kul. Det är ju ingen skillnad på maten men det är så roligt - och viktigt för mig - att få visa vem det egentligen är som bestämmer.

- Elisabeth förresten, det är en konstig kropp. Hon har också en katt. Inte lika stor, stark och vacker som jag förstås, men rätt skaplig ändå. Men vet ni vad hon kallar kattstackarn. Jo, det ska ni få veta. Bengtsson heter han. Bengtsson, det är ju inte klokt, men ack så likt Elisabeth. Skulle jag ha fått heta Bengtsson när jag kom till familjen då hade jag stuckit direkt. Men, som sagt, Bengts....., ja, Elisabeths kattstackare som jag har svårt att nämna vid namn, är ju inte så självsäker och stark som jag och därför har han funnit sig i sitt öde.

FICK INTE BESTÄMMA

- Elisabeth har nyligen fått en son också. Den 28 oktober kom

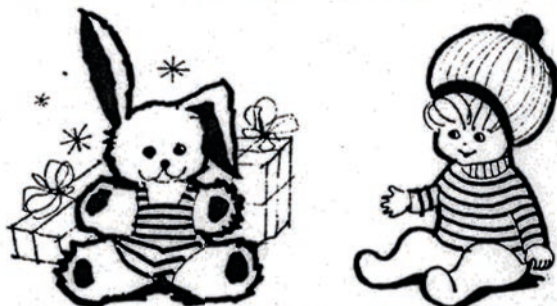

han till världen. En mycket vacker och välvuxen pojke. Snäll är han också. Men vet ni vad han

fick heta. Jo - Kristoffer...

- Han fick naturligtvis, lika lite som Bengtsson bestämma själv. Men vilket elände han kommer att få. Ni förstår när han blir stor och det blir han ju snart. När han ska skriva på sina lönecheckar och inte får plats med namnet. Hur ska det gå. Bankerna gör ju inte större checkar för hans skull utan han får naturligtvis dras med eländet. Ja, den pojken får det minsann inte lätt.

- Jag har förresten hört att Margareta uppe i Bergsjö också fått en pojke. Han lär ha varit med i

somras i Trollsykien och nästa gång Trollsykierna träffas ska han visst vara värd själv. Åtminstone om man får tro husse och det gör jag alltid.

- Men jag tror han klarar värdskapet väldigt bra. Han har ju också fått ett respektabelt namn Johan, heter han. Det låter rejält tycker jag. Nästan lika rejält som Måns. Dom träffas väl kanske i sommar, Kristoffer och Johan. Dom får säkert kul ihop.

GOTT OM PLATS

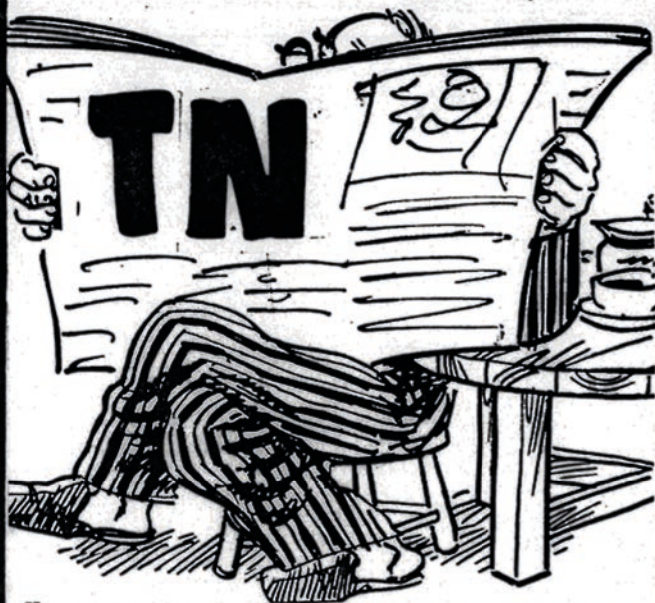
- Nu ser jag att det här brevet drar iväg och blir alldeles för långt, men det var skönt att jag fick häva ur mig lite. Efter vad jag har förstätt på husse som sammanställer Trollens Nyheter lär det inte vara särskilt ont om plats i bladet i år. Han går här och muttrar och tycker att

Trollsykiens invånare har varit lata i år. Det har kommit in väldigt lite manuskript jämfört med

tidigare.

- Men nog sjutton ska det bli en

jultidning, säger husse. Och det blev det ju.

- Jag ska sluta med att till er som orkat läsa ända hit säga att jag tycker det är kul att ni kan ge ut en jultidning och jag tycker framför allt det är roligt att jag fått medverka i den. Det har visst hänt bara en enda gång tidigare. Men det är det väl ingen som minns....

- Än en gång önskar jag er alla en riktigt God Jul och ett fint nytt år 1984.

KOMMER INTE

- Tyvärr kommer jag nog inte på träffen i sommar heller, men jag önskar att ni ska få det riktigt trevligt däruppe i Hälsingeskogarna.

- En särskild hälsning sänder jag till Murklan och Anna som var hit och hälsade på mig i höstas. Det var skönt med lite nya knän att ligga i även om mattes ändå är allra bäst.

- Nu väntar jag bara på att Lasse och Stina ska göra sitt sedan flera år tillbaka utlovade besök hos mig. DÖRREN STÅR ALLTID ÖPPEN, SÅ VAR VÄLKOMNA....

- Alla ni andra också förresten.

MÅNS af VIPTORP

- Det är ju bedrövligt. Nu har spriten gått upp igen.

- Ah, det kan väl kvitta, den går nog ner ändå...

HAR NI
HÖRT DOM HÄR
KANONHISTORIerna
FÖRUT KANSKE??
DÅ KÖR VI EN LITEN
REPRIS

NÖDVÄNDIGT

Två grabbar satt på biografen.
- Är det utav dig det luktar så fruktansvärt?

- Ja

- Har du skitit på dig?

- Ja

- Men, varför går du inte ut då?

- Jag är inte färdig än...

FÅR JAG BESTÄLLA

En tysk på besök i Sverige kommer ner i hotellets matsal på morgonen för att äta frukost. Problemet är hans dåliga svenska.

- Herren servitör, frågar han, vad säga kuck kuck?

- En tupp min herre

- Vad heta fru?

- Höna min herre

- Und barnen, vad de heta?

- Kycklingar min herre

- Vad de heta före?

- Då heter de ägg min herre

- Sådana jag vilja ha två.

JULALFABETE

av "MURKLAN"

Ack om vi vore där
men nu är det som det är

Bergsjö hägrar för vår syn
Ingesarven heter byn

Cirka sex sju månar än
dröjer det till "dagar fem"

Då vi lastar våra åk
reser till MHF:s kåk

Endast "Träff" vi tänker på
medan vinterns dagar gå

Först så ska vi fira Jul
kanske det blir Jul på hjul

Gott nytt år vi fira plär
kom ihåg det skottår är

Hoppet om att tavlan finna
på vår president är ringa

Ivaros i ny gestalt
i min vård har anbefallts

Jag vill gärna vårda den
för han är så lik "min vän"

Kanske ni nu spetsar örat
men ni har nog inget förat

Lita ni på Murklan bara
det är säkert ingen fara

va hårt på många gester
tills ni blir Trollsykiengäster

Många killar året givit
som in i republiken klivit

Någon storfångst ej det blev
på Svens och Sverkers långa rev

Orökt blev den stora ålen
ingen ville tända bålen

Päna sattes ner av tio
flängdes upp utav en trio

Rörigt blir det här minsann
bättre kan nog mången ann

Skubba gjorde Lasse bort
till en ganska okänd ort

Tagen blev han dock på sängen
många bilar kom i svängen

Utsökt pimpelgubbe fick han
glad han blev som själva Sickan

Vackra blommor, silverkäpp
gubben blev ju nästan knäckt

Ytligt sett var middan mager
men man tager vad man haver

Alen Sven och Sverker fånga
inte räckt för så här många

At nu julgröt, tänk på mej
jag är nöjd om jag får sej

Finna upplevelser

-55 VAR FÖRSTA BESÖKET PÅ STRANNA
DET VAR DÅ JAG BÖRJADE POLA MED ANNA
OCH SÅ FICK DET BLI
NÅT ANNAT VAR TJI
JAG KOM FAKTISKT DIT FÖR ATT STANNA

Min första trevliga upplevelse på "Stranna" var - förstås - då jag gjorde mitt första besök där 1955.

Jag mottogs av ett gästfritt värdfolk. De var trevliga och lättsamma. Och det var man ju inte van vid från min hemstad.

Sedan följde många minnesrika upplevelser slag i slag. Det går inte att nämna alla men några lever särskilt kvar i minnet.

Vedkapningarna t ex med svärfar och Emil samt Knut Hedman. Tre riktiga spjuvvar tillsammans. Då kom man till korta.

HEDERSUPPDRAG

Och när man cyklade till Skarplycka för att titta på fotboll och fick i uppdrag av Algot att skriva referat från matchen för tidningen. Det var en ära för mig.

En fotbollsmatch på Skarplycka glömmar man aldrig. Eric och jag hade köpt fina, blå helgdagsbyxor för 25 kronor paret. De var Tjeckiska och väldigt snygga.

Men när vi cyklade hem ösregnade det. Himlens portar var helt öppna. Vid hemkomsten till Stranna skulle det bytas om, men det var tji att få av sig byxorna. De var stela från midjan till fo-

ten som en plåsträttning. Vi fick formligen hoppa ur dem. Och sedan de torkat var de i alla sorts färger. Vilken syn att skåda.

FASTBANDHAGEN

Även andra upplevelser finns. Som när vi

högg virke i Vik till fastbandhagen. Och då Algot, Sven och jag rodde över sjön med stocken som senare skulle bli grindstolpar.

Ja, det finns många minnen från Stranna. Första gången jag åt rödbetor till inlagd sill i jul var också där.

FINA SOTARE

Det var också där jag lärde mig äta sotare. Jag hade provat förr, men inte förrän jag fick Karin på Stran-

nas sotare blev det äta av.

Det finns bara en sak dom inte lärt mig och det är att äta surströmming.

För att fortsätta upplevelserna kan nämnas Lasses barnpassning när Karin och Algot var på flottarfest i Nianfors. Också den historisk.

Och alla Lys upp-föreställningar som Karin och Algot medverkade i.

HÖGTIDSDAG

Algots 70-årsfirande ska heller inte glömmas. Det var då barnen hade klätt ut sig och klockan fyra på morgonen rodde över sjön från Brunnsnässidan och vid bron klämdes i med en egenhändigt skriven visa på melodin "Flottarkärlek". Det är minnen det som aldrig glöms. Det får väl räcka så för min del. Det är ju fler som ska ha plats med sina skrivelser.

SAMMANHÅLLNING

Men högst och störst av allt är ändå den goda och trevliga sammanhållningen mellan föräldrarna och barnen. Något liknande är svårt att hitta i dagens liv och leverne på något annat ställe.

"SNICKARN"

JUBILEUMSHÄLSNING

från hustomteparet

DETTA BREV SÄNDE VI TILL ÅRETS TROLLSYKIENTRÄFF I ANLEDNING AV STRANNAS 50-ÅRSJUBILEUM OCH VID "JUBILEUMSMIDDAGEN" BLEV BREVET LÄST OCH MYCKET UPPSKATTAT. VI TYCKER ÄNDÅ ATT DET BÖR FINNAS MED I TROLLENS NYHETER FÖR ATT BEVARAS ÅT FRAMTIDEN.

Det var så här det började:

Jag kom vandrande en januarimorgon 1888 genom Forsaskogarna åt Njutångershållet. Skulle ut i världen för att se mig om efter en gård där jag kunde bli hustomte.

Mina förfäder hade alla varit hustomtar. Nu var det min tur. Spännande var det att ge sig ut ensam. Jag hade knappt varit utanför Forsagränsen förut. Orolig för hur det skulle gå att hitta en bra gård där jag kunde trivas. Det var ont om såna gårdar då och är så än i dag. Men självaste gammeltomten Julius i Blackåsberget hade egenhändigt

satt luvan åt rätt håll på mitt huvud och önskat mig god tur så det kunde ju inte misslyckas.

Det var tidigt på morgonen och mörkt, men månen lyste min väg. Jag hade just passerat Trombotjärn då jag fick höra en skalklocka klinga. En bonde kom körande med ett vedlass.

FLICKAN VINKADE

Just som han körde förbi mig fick jag se en liten tomteflicka som satt hopkrupen bakpå lasset. Hon vinkade åt mig och ropade

K O M... så jag sprang ifatt och hoppade upp.

- Jag heter Trilla. Vad heter du och vart ska du ta vägen?

Hon är framfusig och frågvis, tänkte jag, men hon ser glad och snäll ut.

- Jag heter Jakob och ska söka mig nån hustomteplats i nån bra gård, sa jag.

- Har du nån gumma då?

Hon är nyfiken, tänkte jag, så det svarar jag inte på.

- Det måste du ha, annars kan du inte bli hustomte, det förstår du väl dummer, sa hon och skratade så tänderna lyste som irrbloss.

MYSIG STUGA

Just då kom vi fram till en litten by med några större och mindre gårdar.

- Titta, ropade Trilla, vilken mysig liten stuga. Den vill jag titta på.

Så hoppade hon av och stack i väg och jag efter. Ja, vad skulle jag annars ha gjort.

Vi smög oss in. Inne i köket satt en liten gumma och en lång gubbe.

Gumman satt just och berättade för gubben att den här stugan hade hon fått som tack för lång och trogen tjänst av sitt husbondefolk, som hon tjänat hos i 35 år.

- Om du vill, sa gumman, kan du flytta hit och bo här du mä, så slipper vi vara ensamma på var sitt håll. Gubben blev glad.

- Det tummar vi på, sa han.

- Det här är en bra gård, viskade Trilla. Här stannar vi.

- Vi, vi, vad menar du med det?

- Precis vad jag säger. Du och jag. En tomtemor och en tomtetar, det blir ett tomtepar. Ett hustomtepar.

Och så blev det. Jag tog Trilla i mina armar och bar henne upp för en liten trappa som mest liknade en stege, upp på vinden. ➡

- Bära bruden över tröskeln, heter det visst.

Där bodde vi och hade det bra. Stugan var liten och lättskött. Gubben och gumman var lugna och snälla. Ställde aldrig till något bråk. Vi hade hittat en bra gård.

Men efter några år var båda borta. Stugan var tom. Då tyckte jag vi skulle se oss om efter en ny gård. Men Trilla hon sa att "aldrig jag flyttar ur den här stugan. Det kommer väl nytt folk hit. Vi kan väl vänta lite. Vi har ansvar för stugan. Hur ska det gå med den?"

Så vi blev kvar några år och ingenting hände. Men vi trivdes och levde på hoppet.

Så kom midsommarhelgen 1923. Vi hade bjudit till oss några släktingar över helgen. Bland andra kom min kusin Benjamin från Luossa.

Han hade hittat en gammal kamera som han sprang omkring och knäppte med. Re-

sultatet

blev mager, men

ett par kort blev

skapliga så dom

skickar jag med

för skojs skull. Det

ena är på stugan

och det andra på

Trilla och mig i en penibel situation. Var rädd om dem, de är unika.

Just som vi hade som skojigast med sång, musik och dans öppnades plötsligt dörren utifrån. Vi gömde oss kvickt i hörnen. In kommer ett par ungdomar, en pojke och en flicka och börjar gå och se sig om.

- Det kommer att bli dyrt att snygga upp här, säger pojken. (Det är nästan bara han som pratar)

- 500 kronor vill dom ha för stugan och de här gamla möblerna får vi för hundra. Dom duger väl bra att börja med, eller vad tycker du?

- Ååå, säger flickan, här är ju så fint som det är. Här vill jag bo.

Mitt på golvet står två helsali-

ga ungdomar med armarna om varandra och Trilla blir så glad att hon hoppar direkt i min famn och pussar mig mitt på skägget.

Just då var Benjamin framme och knäppte.

Det var den bästa midsommar vi någonsin haft.

Sedan kom pojken och hans syster varje kväll och det blev ett fejtande och skurande, målande och tapetserande i hela huset.

Ja, det var ju inte så stort. Ett kök, en liten kammare och en pytteliten förstuga. Omkring 35 kvm sammanlagt. Men ni må tro det blev fint när det blev färdigt.

En solig dag i september samma år kommer flickan med sitt flyttlass. Det var inte många prylar. En byrå, en pigtittare och en bunt hemvävda trasmattor. En blommande vit pelargon och en fläckmaja, det var allt.

När hon kom in i köket blev hon stående som förstenad och bara stirrade rakt in i ett hörn. Så slog hon ihop händerna och skrek - Ooo, en symaskin...

- Jaha, sa pojken. Är det dä enda du ser?

- Nä, förlåt, här är ju allting så fint, men ändå... en symaskin..

- Ja, jag tänkte att du behövde en sån, sa pojken.

- Nu ska vi låta dom vara för sig själva, sa Trilla bestämt och så drog vi oss upp till vårt. I glädjen kokade Trilla en stor gryta blåbärskräm att festa på. Jag glömde tala om vad de hette. Han hette Alvar. Vad hon hette då har vi glömt. Nu kallas hon

av någon anledning Murklan och det tycker vi är ett passande namn.

Nu blev det liv och rörelse i stugan. När tre år hade gått fanns det tre barn, en flicka och två pojkar, så nu var det mycket att "tomta" med, men roligt var det.

Men efter sju år hörde vi Alvar muttra om flyttning och om en vaktmästarplats någonstans. Men Murklan sa att "aldrig vi säljer stugan."

Men flyttning blev det. En novemberdag 1930 var de borta. Vart visste vi inte.

De kom nån gång ibland och tittade till stugan. Vi bodde kvar och höll ordning och reda. Trilla sa varje dag: "Dom kommer tillbaka. Dom har inte sålt stugan å aldrig att jag flyttar härifrån."

Men så en dag i mars 1933 hände något förskräckligt. Alvar och två karlar till kommer in och börjar leva om som om de var toliga.

Först åkte spisen ut. Sedan dörrar och fönster, följd av den sköna kakelugnen. Tapeterna revs ner, golvplankorna bröts upp och allt slängdes ut på backen. Så gick de upp på taket med spadar och skottade av takspån. Takstolarna bröts loss. Till och med de fina timmerväggarna revs, den ena stocken efter den andra.

Vi var skräckslagna. Visste inte vad vi skulle ta oss till.

- Vi rymmer, sa jag.

- Aldrig, sa Trilla. Jag vill veta hur slutet blir. Vi gömmer oss i mattraskorgen du vet. Den slänger de inte.

Där kröp vi ner. Darrande och gråtande började vi göra oss en koja av de runda goa nystanen. Där låg vi och hörde på oväsendet och grät tills vi somnade.

När vi vaknade var det fullt med hästar och folk på backen. Timmer, tegel, plank och allt det som varit vårt hem i så många år var lastat på kälkar och så bar det iväg över Viksjöns blanka is till andra stranden som heter Långviken.

Tro det eller ej, men mattraskorgen var med och i den låg vi, hela och oskadade. Trilla hon kan hon. Hur skulle jag ha klarat mig utan henne?

Sen stod det inte länge på förrän stugan var uppbyggd igen på den här platsen som fick namnet "Stranna".

Den 10 oktober 1933, just den dag då äldsta pojken fyllde tio år åts det flyttgröt i den nya stugan som var nästan mysigare än den gamla.

Fyra pojkar till blev det så småningom. En riktig storfamilj kan man säga och ändå var det aldrig trångt på Stranna.

Tänk så mycket folk det har varit här. Rena turisthotellet ibland.

Så nog har det varit jobbigt många gånger. Men vi fick ju också några småtomtar till hjälp, Matte, Rita och Glutte, så allt har ju rätt upp sig.

Trivs gör vi än i dag och Trillas valspråk

är fortfarande: "Aldrig jag flyttar ur stugan."

Vi önskar er alla en jättefin jul. Ni är alltid välkomna hit till oss på Stranna....

JAKOB KNUTEBO
med familj

VALBORGSMÄSSOFTON

Flammor, trolska - hedniska
stiger mot den ljusa himlen
Flammande silhuetter
mot den mörka granskogen

Luften jag andas
smakår jord
och fuktig mossa

I granarnas dunkel
lyser det ännu vitt av snö

Sångens melodislingor
stiger och sjunker
likt jagande svalor

Elden, luften, sången
allt andas hopp och frihet

I hednisk dans
kastar vi oss till marken
för att tillbe ljuset

SVEN IVARSSON

VAR MED OCH BILDA 'VISÖR'

Det är lika bra att erkänna på en gänd; JAG TILLHÖR EN S K MINORITET, en förföljd minoritet dessutom. Denna förakade minoritet har jag tillhört sedan unga år, omkring femtonårsåldern. Det började när jag var hos min kusin, Lars Östberg i Klubben. Vi

satt ute i skogen så att ingen kunde se oss och ägnade oss åt rema orgierna. VI RÖKTE.... Lasse hade en pipa som han snott av sin storebror Henning och i den rökte vi hopsamlade fimpar. Visst blev vi ibland sjuka men det fick man ju stå ut med om man skulle bli en karlakarl.

VÄL SEDD

På den tiden var nämligen rökaren väl sedd, eller åtminstone mindre illa sedd än i dag. Många gånger när vi satt med de knasterorra fimparna önskade vi att vi skulle bli

stora nog att köpa tobak själva och få röka helt öppet.

Nu är jag stor nog att både röka och köpa tobak men jag får fortfarande smyga mig undan när jag vill röka. Vad är det som har gått snett.

FÖRVISAD

Vill jag i dag ta en kopp kaffe och en rök får jag sitta på en särskild och mindre trevlig plats på serveringar, tåg, arbete osv. Där rökarna får sitta finns det aldrig några trevliga blommor som lyser upp tillvaron, på sin höjd en dammig och blekt plastblomma. Råkar man ta upp ett paket cigaretter i en folksamling får alla en fruktansvärd rethosta innan man ens hunnit tända. De blickar man får vid ett sådant tillfälle går inte att beskriva med ord.

SAMHÄLLSANSVAR

Ändå är det så att vi rökare drar ihop en inte alldeles oanselig summa till statskassan varje år genom tobaksskatten. När sedan gruppen rökare hela tiden minskar måste vi som fortfarande håller ut röka mer, för lite samhällsansvar har man ju.

Den enda gången på året som vi rökare har en möjlighet att känna

oss fria är faktiskt under Trollsykienvectan där vi ännu kan rö-

ka fritt utan restriktioner. Fast man är lite ängslig för att de ska komma även där.

BILDA FÖRENING

Låt oss därför, alla rökare, sammanluta oss i en förening för frihet åt rökarna, lämpligen kallad "Vi som önskar röka" (Visör) och kämpa för våra mänskliga rättigheter tillsammans.

Enade vi stå, söndrade vi falla... i askan...

SVEN IVARSSON
(smygrökare)

TACK

ALLA NI FÖR DEN STORSTÅTLIGA UPPVAKTNINGEN PÅ MIN FÖDELSEDAG. HUR KUNDE NI HITTA MIG TROTS ATT JAG RESTE BORT TILL VÄLKÄND ORT. DEN HÄR ANNONSEN DÄR JAG UNDANBAD MIG GJORDE ANNARS INGEN VERKAN. MINA ANDRA BEKANTA SÅG DEN INTE SÅ INGEN AV DOM KOM. MEN VARMT TACK SKA NI HA. NU MÅSTE JAG NOG UT OCH SPÄNSTA EN STUND MED " SILVERKRYCKAN "

LASSE

TÄVLINGSTID

ÄVEN VID ÅRETS TROLLSYKIENTRÄFF VAR TÄVLINGSVERKSAMHETEN OMFATTANDE. MÄSTERSKAP AV OLIKA SLAG OCH DIGNITET AVGJORDES OCH MÄSTARNA HYLLADES FÖRSTÅS MED LEVEN OCH SEDVANLIGA GLADA TILLROP. STORMÄSTERSKAPET HADE DEN HÄR

GÅNGEN FÅTT EN HELT NY FORM MEDAN T EX FISKETÄVLINGEN GICK EFTER GAMLA REGLER DÄR VÄSTKUSTBRÖDERNA SOM VANLIGT HÖLL MED BÅDE SPÖN, KROK, MASK OCH - FISK.. HÄR NEDAN FÖLJER EN LITEN REDOGÖRELSE FÖR DE OLIKA TÄVLINGARNA.

TM I METE

Svenskinvånarna i de glesbebyggda trakterna kring Kolsva gjorde stora ögon när deltagarna i årets Trollsykienmästerskap i mete anlände till tävlingsplatsen vid dammen i Hedströmmen.

Ingen kunde väl tro att människor i sådan utstyrelse skulle tävla i mete. Dom liknade ju faktiskt mera ett resande teatersällskap.

Men nu utrustades dom ändå med spön, mask och bulle så det skulle tydligen bli meta av.

Inte blev det mycket fisk men Nils återtog ändå mästartiteln och promoverades med doktorshatt av förra årets mästare - Lasse.

VUXENKLASSEN

Namn	Vikt i gram
Nils.....	375
Åke.....	310
Bobo.....	110
Lasse.....	105
Orvar.....	65
Magnus F.....	55
Hans.....	55
Bernt.....	50
Eric.....	35
Fanny.....	25
Anders.....	25
Eva.....	25
Sven.....	20
Sverker.....	0

BARNKLASSEN

Namn	Vikt i gram
Sabina.....	30
Per-Anders.....	25
Per-Olov.....	10
Micael.....	0

“ YVIGA GESTER ” I STORMÄSTERSKAP

Årets stormästerskap i Trollsykien blev något helt annat än vi varit vana vid från tidigare år.

Första omgången i årets tävling innebar för de stackars deltagarna skådespeleri på högsta nivå. Den, eller de, (för det rörde sig om grupparbete) som kunde visa de " yvigaste gesterna " gick vidare till slutomgången där den sedvanliga " frågestunden " utgjorde tävlingsmoment.

Den talrika publiken kunde ganska snart notera att det fanns en hel del slumrande skå-

despelartalanger hos de Trollsykiska systerkonen. Men denna dag slumrade inte talangerna. Tvärtom, de var i högsta grad vakna. Publiken var tillsammans med tävlingsledaren Nils domare och fällde sina hårda utslag.

Inför sista "gestomgången" ledde lag 2 med Anna, Lasse och Åke skyhögt. Men då drabbades plötsligt en i trion av black out och trion Sverker Sven och Eric vann.

I den frågeomgång som avslutade den spännande tävlingen avgick Eric med segern efter en hård kamp med sina två bröder. Därmed kunde han också tituleras 1984 års Trollsykienmästare. Vi gratulerar.

GRÖTLUNKEN

EGENTLIGEN VAR DET EN MISS SOM GJORDE, ATT SVEN FICK DELA SEGERN I ÅRETS "GRÖTLUNK". BÅDE ANNA, EVA OCH NILS HADE BÄTTRE TOTALPOÄNG NÄR ALLA OMGÅNGAR RÄKNATS.

Men nu är det ju så att den sämsta omgången av fem räknas bort och eftersom Sven hade en riktig "bom" i fjärde omgången - 4 poäng - blev det bara denna lilla siffra som borträknades.

Anna, Eva och Nils däremot fick räkna bort 8, 7 respektive 6 poäng. Man kan tydligen tjäna på att inte vara riktigt vaken en morgon.

Här är "Grötlunksresultaten!"

Vuxna poäng

Eva.....	40
Sven.....	40
Anna.....	39
Nils.....	39
Lars-Ove.....	37
Bernt.....	36
Ulf.....	36
Lasse.....	35
Sture.....	35
Sverker.....	35
Bobo.....	34
Hans.....	34
Anders.....	33
Fanny.....	33
Kristina.....	33
Lena.....	33
Birgitta.....	31
Anita.....	30
Lennart.....	30
Ingegerd.....	29
Anna-Lena.....	28
Åke.....	28
Conny.....	27
Margareta.....	27
Murklan.....	26
Stina.....	25

Barn poäng

Sabina.....	29
Lill-Magnus.....	27
Ulrika.....	27
Lill-Anita.....	26
Magnus.....	22
Stefan.....	21
Annica.....	19
Marina.....	18
Per-Olov.....	17
Lill-Anders.....	16
Micke.....	16
Per-Anders.....	13

FEMKAMP

PER-OLOV KROSSADE ALLT MOTSTÅND I TROLLSYKIENS FEMKAMPSTÄVLING. HELA 20 POÄNG PLOCKADE HAN IHOP I SÄDE FEM GRENARNA OCH DET VAR BETYDLIGT MER ÄN NÅGON ANNAN MÅKTADE.

En ny gren hade tillkommit - i årets femkamp, nämligen precisionsspark med fot-

Herrar poäng

Conny.....	15
Åke.....	15
Anders.....	12
Lennart.....	11
Hans.....	10
Orvar.....	9
Sven.....	9
Magnus.....	8
Nils.....	7
Sverker.....	7
Eric.....	7
Bernt.....	6
Bobo.....	6
Lasse.....	5
Sture.....	4

Damer poäng

Ingegerd.....	15
Kristina.....	15
Lena B.....	13

boll. Där visade sig Stefan vara den store och tog hem fem poäng av sex möjliga. Han blev förresten också tvåa totalt i barnklassen och skulle ha gått in som fyra i de "stora pojkarnas" serie. Så här blev det.

Birgitta.....	13
Eva.....	12
Margareta.....	12
Stina.....	11
Anna-Lena.....	10
Marina.....	9
Anita.....	9
Anna.....	8
Fanny.....	7
Lena K.....	6
Murklan.....	6

Barn poäng

Per-Olov.....	20
Stefan.....	11
Micke.....	10
Per-Anders.....	9
Ulrika.....	9
Sabina.....	7
Lill-Anita.....	5
Annica.....	2

HÄR MÖTS VI I SOMMAR

NU HAR VI ÄNTLIGEN LYCKATS HITTA EN
STUGA I NORRLAND
OCH DÄR SKA VI SAMLAS TILL TRÄFF I SOMMAR

Några av morbröderna har tittat på huset och godkänt det. Vårt eget "Överkucku" var också med och blev stormförtjust.

Det blir inte lika flott som vi är vana vid med sovsalar och andra bekvämligheter, men det finns ändå två mindre och ett större rum att sova i. Dessutom bor några av oss runtomkring här och vi ordnar lite sovplatser här och var.

KÖBRICKOR

har beställts för utedasset och husets enda tvättställ. Dom som inte når fram i kön får tvätta sig vid hemkomstem.

Vi har bott primitivt på träffar tidigare också så det ska nog lösa sig även denna gång. Vi ska väl inte bara SOVA, ÄTA och SK.....

MHF-GÅRDEN I INGESARVEN BERGSJÖ ÄR ALLTSÅ BOKAD

7-12 JULI 1984

VI HOPPAS ATT ALLA KOMMER OCH ATT VI SKA HA DET TREVLIGT

Välkomna till Norrland i sommar...

MAGGAN o BOBO

